

Pelegrinatge a Lourdes

És tradicional que l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa, organitzi dos pelegrinatges a Lourdes cada any. El primer es va celebrar a finals de juny i el proper —que farà el núm. 157—, tindrà lloc del 25 al

29 del proper setembre.

Les inscripcions es poden fer a l'Hospitalitat (t. 934 874 009), del 26 d'agost al 9 de setembre.

GLOSSA

Val la pena l'esforç

Som al mes d'agost. Els infants i els adolescents, en plenes vacances. Alguns participant en activitats organitzades per alguna entitat, d'altres amb els seus pares.

El temps de lleure, en ambdós casos, té una importància cabdal per a l'educació de la globalitat de la persona. Comporta i ha de fer possible la configuració d'uns hàbits, d'unes formes de relació i convivència, d'una manera de moure's i estar en el món. Això afecta el conjunt de la vida. Com n'estàriem, d'errats, si oblidéssim el temps lliure i, per tant, el de vacances, com un moment educatiu de primera magnitud. Un temps lliure que hem d'aconseguir que, entre tots, suposi per als nostres infants i joves un temps per créixer, un temps de participació, un temps actiu. El que aquestes paraules signifiquen no s'aprèn a força de sentir-ho o de pensar-ho, sinó fent-ho. L'aprenentatge sempre comporta una pràctica.

Arribats a l'estiu, doncs, hem d'ofereir als nostres infants i adolescents un àmbit on l'educació sigui una pràctica de creativitat i de participació. També si el temps de lleure es viu en família. Cal preveure i preparar les oportunitats que els oferirem. Cal donar importància a aquest fet, sovint menystingut, deixat de banda o a la improvisació. Educar no és només allò que fem,

sinó també com ho fem. Els infants i joves han d'aprendre a xalar de valent justament quan les coses no es fan de qualsevol manera. Han d'aprendre que és possible fruir a cor què vols de la vida quan hom acompanya aquest desig d'un treball rigorós que el faci possible. No hi ha cap valor gran que no comporti algun tipus d'exigència, de tasca rigorosa i acurada.

Tot això vol dir que, segons les edats, els interessos i les possibilitats, convé preveure un llistat de possibles activitats d'àmbit familiar, la distribució en els dies disponibles, les dimensions formatives... També les activitats personals de caire individual o les realitzades amb els amics... Després farem el que sigui bonament possible. Precisament perquè no és el mateix ser espontani que improvisar, serà bo tenir definit un pla de vacances per als infants i adolescents. Sense oblidar la vida en família, les relacions amicals, les lectures, les converses, la música, els silencis... ni el temps de pregària personal, en grup o amb la família. «Què he de fer, doncs? Pregar amb l'esperit, i pregar també amb l'enteniment; cantar amb l'esperit, i cantar també amb l'enteniment» (1Co 14,15). Temps de vacances, temps per a la lloança a Déu, temps de creixement en humanisme evangèlic.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Una festa molt entranyable

Maria és un nom molt freqüent a casa nostra. A mig mes d'agost els cristians celebrem la festa de Maria Assumpta. És una diada molt entranyable, en la qual són moltes les poblacions que celebren la seva festa major.

L'Assumpció de Maria al cel és un dogma que va proclamar el papa Pius XII l'any 1950. La veritat de l'Assumpció ha estat reafirmada pel Concili Vaticà II, que expressa així la fe de l'Església: «La Verge Immaculada, que havia estat preservada de qualsevol taca de pecat original, acabat el curs de la seva vida terrenal, fou emportada en cos i ànima vers la glòria del cel i exaltada per Déu en qualitat de Reina de l'univers perquè tingués una més plena semblança amb el seu Fill, Senyor dels senyors i vencedor del pecat i de la mort.»

Aquesta imatge parla

Jesús porta la seva mare al cel. Pintura del Mestre de la Vida de la Verge, Alte Pinakotek (Munic)

La festa de l'Assumpció de Maria proporciona als cristians una ocasió molt propícia per reflexionar sobre el futur de la seva existència en el més enllà, en el cel nou i la terra nova de què parla la revelació. Allà, després de la mort i purificat de tota culpa, l'home trobarà la seva glorificació definitiva en Déu. Ens hi precedeix Maria, la Mare de Jesús, assumpta en cos i ànima al cel.

El Concili Vaticà II afirma que Maria, assumpta al cel, «no s'ha desentès de la seva dedicació salvadora, sinó que amb la seva intercessió múltiple continua procurant-nos els dons de la salvació eterna». La mediació de Maria continua en la història de l'Església i del món. Maria Assumpta, amb el seu amor matern, té cura dels germans del seu Fill que encara peregrinen i es troben en perills i angoixes fins que siguin conduïts a la pàtria benaurada.

La Mare de Jesús, glorificada en cos i ànima al cel, és una imatge i un començament de l'Església que ha d'arribar a la plenitud en la glòria futura. Per això Maria és un signe d'esperança ferma i de consol per al Poble de Déu en marxa fins que arribi el dia del Senyor.

El *Catecisme de l'Església catòlica* exposa tot això bellament amb aquestes paraules: «La Santíssima Verge Maria, acabat el curs de la seva vida terrenal, fou enduta a la glòria del cel en cos i ànima. Allí ja participa en la glòria de la Resurrecció del seu Fill, anticipant la resurrecció de tots els membres del seu cos.»

Felicitó totes les dones que porten el nom de Maria i totes les localitats i comunitats cristianes que en aquest dia, enmig de l'estiu, celebren la seva festa major. Que aquesta festa de Maria faci que també en els nostres temps siguin molts els qui s'acostin a Jesús i, com ens diu sovint el papa Francesc, experimentin la misericòrdia de Déu Pare, que sempre surt a trobar tots aquells que s'acosten a Ell. Que la Verge Maria ens beneeixi a tots en aquesta festa de la seva Assumpció!

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

▶) Aquesta imatge parla

▶ JOAN M. MAYOL

Visita Santa Maria

El P. Joan M. Mayol és el nou rector del Santuari de Santa Maria de Montserrat. Substitueix el P. Josep M. Sanromà, que està exercint el càrrec de procurador general de la Congregació Sublacense-Cassinesa i viu a Roma. El P. Mayol és professor de teologia moral a Montserrat.

Què busca el pelegrí d'un Santuari?

El pelegrí busca trobar una proximitat espiritual en la qual poder confiar els seus neguits i refer el seu alè d'esperança. En concret a Montserrat, ve cercant l'ajut de la Mare de Déu o agraint la seva intercessió pels beneficis rebuts. A més, aquí troba una comunitat de pregària i acolliment. Fins i tot a través dels mitjans de comunicació, es pot unir als qui pregunten al peu de la Moreneta.

Què suposa la nova responsabilitat?

La meua responsabilitat s'ha de considerar en termes d'agraïment. Des de petit he vingut amb la meua parròquia de romeria i ara, com a monjo, és un repte poder ajudar a mantenir el Montserrat de tots com a lloc d'oració i de fe cristiana obert a tothom. Perquè tots plegats no deixem de ser pelegrins del sentit i de la bellesa de la vida que ens ha estat donada com a regal i responsabilitat.

Com preparar bé el pelegrinatge?

En un pelegrinatge es tracta de viure extraordinàriament el que en el dia a dia de cadascú ajuda de debò a avançar en el camí de la vida i de la fe. Des del carisma monàstic intentem que la pregària, la reflexió i la fraternitat formin part de totes les activitats que s'organitzen segons el tarannà i el temps de què disposen els visitants.

Oscar Bardaji i Martín

FE I GRANS CIUTATS

Els fidels volen qualitat

L'Evangelí s'ha de comunicar evitant un estil uniforme de comunicació, ja que es tracta d'un testimoni de la trobada vital de cadascú amb Déu. L'evangelització pressuposa la humanització, que es basa en la mobilitat. El tradicional *homo urbanus* s'ha convertit en *homo mobilis*, ja que la capacitat de moure's és el seu capital.

En la gran ciutat, cada funció correspon a un servei. L'Església, en aquest sentit, no evangelitza si ella mateixa no es deixa evangelitzar contínuament (*Evangelii gaudium*, 174). L'Església és el primer subjecte d'evangelització. I cal que s'acosti als fidels per mitjà d'un procés de diàleg.

Perquè, tot i ser ultramoderns, tothom busca satisfer les seves necessitats i donar resposta a les qüestions vitals. En el camp religiós, per tant, els ciutadans busquen satisfer les necessitats espirituals i, per fer-ho, volen qualitat i un personal competent. I, de vegades, s'ha de reconèixer que la tàctica dels fidels es contraposa amb la dels sacerdots.

El poble de Déu camina, en cada moment i en cada lloc, enmig dels seus contemporanis per anunciar i anticipar el Regne de Déu que ja opera en el món. L'Església hi aporta la joia de l'Evangelí, potència d'humanització i penyora de reconciliació.

(De la ponència del Dr. Alphonse Borràs, de Lieja (Bèlgica), en el Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

«Tu verdad... ¡guárdatela!»

Gregorio Salvador, como miembro de la Real Academia Española, escribía:

—«Si alguno escuchaba la radio debió estallar de indignación ante la desevoltura del ignaro (ignorante). Me ha irritado sobremanera y me ha hecho pensar en la facilidad con que cualquier indocumentado imparte doctrina desde la radio, la televisión o el medio que sea, donde leemos y oímos constantemente opiniones sobre lo que se desconoce o que escapan a la propia capacidad o formación personal.

Sobre el mismo tema, J. L. Aranguren, catedrático de ética y filosofía de la educación y premio Príncipe de Asturias, afirmaba:

—«No es de recibo que a los debates no asistan médicos y filósofos, personas de ética y moralistas, quienes saben y pueden dar testimonio de la materia que se trata, tanto profana, científica o de fe, y en cambio se escoja a personas que sólo son *populares, amigos, del mismo pensamiento o contrarios.*»

Una periodista preguntó a Claudio Guillén, prestigioso escritor y académico: —«¿Qué le falta a la crítica literaria en los medios?»

Respondió: —«Seriedad y rigor.»

La periodista inquirió: —«¿Qué le sobra?»

Guillén afirmó: —«Ignorancia.»

Antonio Machado dictaminó para los ignaros, que tienen conocimientos parciales:

—«¿Tu verdad? No, la verdad. / Y ven conmigo a buscarla. / La tuya, ¡guárdatela!»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Los laicos en la Iglesia de Corea

Estos días el Papa llevará a Corea un mensaje de paz y un abrazo a los jóvenes en la VI Jornada de la Juventud Asiática. El Papa, en sintonía con la Iglesia local, minoría viva y emprendedora, apoya da sobre los gigantes que la han fundado pagando con su sangre, presidirá la beatificación de un grupo de 124 mártires. La vida, el apostolado y la fortaleza de los laicos hicieron posible el nacimiento y la pervivencia de la Iglesia en aquel país cuando no se permitía la entrada de sacerdotes extranjeros.

Cada uno de nosotros, joven o anciano, está llamado a ser un misionero del Evangelio, a proclamar la verdad, a testimoniar el amor que Dios tiene, a amar al otro para hacer del mundo un lugar mejor, más justo y más fraterno.

Oímos decir a Francisco que «para afrontar los desafíos contemporáneos y las nuevas urgencias pastorales es necesaria una sinergia entre el clero, los religiosos y los fieles laicos. Cada uno en su propio papel está llamado a dar una aportación generosa para que se anuncie la Buena Nueva en todos los ambientes, incluso en aquellos más hostiles o alejados de la Iglesia, para que el anuncio pueda llegar a las periferias, a las diversas categorías de personas, especialmente las más débiles y las más pobres de esperanza.»

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

11. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ez 1,2-5.24-2,1a / SI 148 / Mt 17,22-27]. Santa Clara (Assís 1193-1253), vg., fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.

12. ■ Dimarts [Ez 2,8-3,4 / SI 118 / Mt 18,1-5.10.12-14]. Sant Herculà, bisbe; santa Hilària, mr., mare de santa Afra; beat Innocenci XI, papa (1676-1689); beat Joan de Rieti, rel. agustiniana.

13. ■ Dimecres (■ Urgell) [Ez 9,1-7;10,18-22 / SI 112 / Mt 18,15-20]. Sant Poncià, papa (230-235), exiliat a Sardenya amb sant Hipòlit, prev., considerats mrs.; màrtirs claretians de Barbastre (1936); sant Cassià, mestre mr. a Imola (s. III); beat Josep Tàpies i companys, prev. mr., del bisbat d'Urgell.

14. ■ Dijous [Ez 12,1-12 / SI 77 / Mt 18,21-19,1]. Sant Maximilià-Maria Kolbe (1894-1941), prev. franciscà conventual i mr. a Auschwitz; sant Eusebi, prev. romà (s. IV); santa Anastàsia, rel. viuda.

15. □ † Divendres [Ap 11,19a;12,1-6a.10ab / SI 44 / 1Co 15,20-26 / Lc 1,39-56]. Assumpció de la Mare de Déu (inicialment i a Orient: la Dormició). Sant Tarsici, acòlit mr.

16. ■ Dissabte [Ez 18,1-10.13b.30-32 / SI 50 / Mt 19,13-15]. Sant Esteve d'Hongria (†1038), rei; sant Roc, de Montpeller, advocat de les malalties infeccioses; santa Serena, emperadriu.

17. ■ † Diumenge vinent, XX de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 56,1.6-7 / SI 66 / Rm 11,13-15.29-32 / Mt 15,21-28]. Santa Beatriu de Silva, vg. franciscana, fund. Concepcionistes, a Toledo (1484); sant Eusebi, papa (grec, 309) i mr.

DIUMENGE XIX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del primer llibre del Reis (1Re 19,9a.11-13a)

En aquells dies, Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit en una cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: «Surt fora i estigue't a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà». Llavors vingué una ventada, tan forta que esberlava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Així que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí fora i es quedà a l'entrada de la cova.

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor, i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble / i als qui l'estimen. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R. La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 9,1-5)

Germans, us asseguro per Crist que dic la veritat, que no menteixo; la meva consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: Sento una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelites, és d'ells la gràcia de fills, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells, el Crist, que és Déu per damunt de tot. Sigui benèit per sempre, amén.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 14,22-33)

Quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els deixebles a pujar tot seguit a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiar tothom, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari.

Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren, s'esveraren pensant que era una fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué de seguida: «No tingueu por, que sóc jo». Pere li digué: «Senyor, si sou vós, maneu-me que vingui caminant sobre l'aigua». Jesús contestà: «Ja pots venir». Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà on era Jesús. Però en adonar-se del vent que feia, s'acovardí i començà d'enfonsar-se. Llavors cridà: «Senyor, salveu-me». A l'instant Jesús li donà la mà i li digué: «Quina poca fe! Per què dubtaves?» I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: «Realment sou Fill de Déu.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,9a.11-13a)

En aquellos días, cuando Elías llegó al Horeb, el monte de Dios, se metió en una cueva donde pasó la noche. El Señor le dijo: «Sal y ponte de pie en el monte ante el Señor. ¡El Señor va a pasar!» Vino un huracán tan violento que descuajaba los montes y hacía trizas las peñas delante del Señor; pero el Señor no estaba en el viento. Después del viento, vino un terremoto; pero el Señor no estaba en el terremoto. Después del terremoto, vino un fuego; pero el Señor no estaba en el fuego. Después del fuego, se oyó una brisa tenue; al sentirla, Elías se tapó el rostro con el manto, salió afuera y se puso en pie a la entrada de la cueva.

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 9,1-5)

Hermanos: Digo la verdad en Cristo; mi conciencia, iluminada por el Espíritu Santo, me asegura que no miento. Siento una gran pena y un dolor incesante en mi corazón,

pues por el bien de mis hermanos, los de mi raza según la carne, quisiera incluso ser un proscrito lejos de Cristo. Ellos descienden de Israel, fueron adoptados como hijos, tienen la presencia de Dios, la alianza, la ley, el culto y las promesas. Suyos son los patriarcas, de quienes, según la carne, nació el Mesías, el que está por encima de todo: Dios bendito por los siglos. Amén.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 14,22-33)

Después que la gente se hubo saciado, Jesús apremió a sus discípulos a que subieran a la barca y se le adelantaran a la otra orilla, mientras él despedía a la gente. Y, después de despedir a la gente, subió al monte a solas para orar. Llegada la noche, estaba allí solo. Mientras tanto, la barca iba ya muy lejos de tierra, sacudida por las olas, porque el viento era contrario.

De madrugada se les acercó Jesús, andando sobre el agua. Los discípulos, viéndole andar sobre el agua, se asustaron y gritaron de miedo, pensando que era un fantasma. Jesús les dijo enseguida: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!» Pedro le contestó: «Señor, si eres tú, mándame ir hacia ti andando sobre el agua.» Él le dijo: «Ven.» Pedro bajó de la barca y echó a andar sobre el agua, acercándose a Jesús; pero, al sentir la fuerza del viento, le entró miedo, empezó a hundirse y gritó: «Señor, sálvame.» Enseguida Jesús extendió la mano, lo agarró y le dijo: «¡Qué poca fe! ¿Por qué has dudado?» En cuanto subieron a la barca, amainó el viento. Los de la barca se postraron ante él, diciendo: «Realmente eres Hijo de Dios.»

Jesús dona la mà a Sant Pere. Pintura de Nicolás Florentino, retaule de la Catedral Vella (Salamanca)

🔊) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Realment ets el fill de Déu

L'episodi que ens presenta l'evangeli d'avui resulta especialment alligador per copsar el missatge de Mateu. Ho mostrarem amb dos aspectes ben peculiars d'aquest text que palesen dos motius propis de Mateu, i ho fan en clar contrast amb Marc.

El primer és que Mateu, tot seguint fonamentalment Marc, afegeix un primer gest que remarca el protagonisme de Pere. Quan Jesús, tot caminant damunt les aigües, s'acosta a la barca per confortar els deixebles i els diu «no tingueu por, sóc jo», Pere intervé per dir: «Si ets tu, mana'm que vingui caminant sobre l'aigua». Pere,

efectivament, va cap a Jesús, però la tempesta i el llac embravits el fan trontollar. Jesús l'ha d'agafar per la mà, puguen junts a la barca i el vent amaina. La figura de Pere, com en l'episodi de Cesarea (16,16-24), és la d'un creient que tanmateix trontolla i té dubtes. Per això Jesús li retreu la poca fe. Tanmateix, l'escena mostra un protagonisme innegable de Pere.

El segon motiu és un altre afegit de Mateu al text de Marc. En l'evangeli de Marc, la vinguda de Jesús caminant sobre les aigües del llac desemboca en la perplexitat i la incomprensió dels deixebles: «Els quedaren completament desconcertats. És que no havien comprès el miracle dels pans: tenien el cor endurit» (Mc 6,51-52). En can-

vi, en Mateu la mateixa escena és coronada amb la confessió de fe dels deixebles a la barca: «Realment ets el fill de Déu» (Mt 14,33). Si en Marc els deixebles ni comprenen ni creuen, en clar contrast, en Mateu els deixebles comprenen i creuen. La fe, malgrat que està exposada al dubte i a la por (Pere), tanmateix, en ser confortada per Jesús, arriba a la confessió més significativa de Mateu: Jesús és el fill de Déu. El retret de Jesús a Pere i als deixebles en l'episodi de la tempesta apaivagada (Mt 8,26) —«homes de poca fe»— queda enrere. Els deixebles i Pere han après. També nosaltres podem aprendre. És un segon missatge d'aquesta escena.

Oriol Tuñi, SJ

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Festa de l'Assumpta a la Concepció (c/ Aragó, 299). Dia 15 d'agost, festa de l'Assumpció de Maria. A les 11.30 h, eucaristia concelebrada; a les 19 h, vespres solemnes cantades i processó pel claustre amb la imatge de la Mare de Déu Adormida. La vigília, dia 14, veneració de la imatge; a les 17.30 h, celebració comunitària de la penitència i a les 19 h primeres vespres solemnes.

Casal Sant Martí de Campelles. Seminari del Poble de Déu. Del 21 al 24 d'agost, jornades culturals. Del 27 al 31 d'agost, recés de silenci i espiritualitat. Silenci i pau al cor: recés personal (àpats i pregària litúrgica, en comunitat). Del 3 al 10 de setembre, convivències per a gent gran: Agraïment a la vida! Exposició de pintura «La força de la percepció», del 29 de juliol al 10 de setembre, amb Elena Ledesma, Rosa Amat, Muntsa Cuní, Victòria Valle, Antonio Alcón i Enrique Ramos. Informació: pl. de l'Església, 1. 17534 Campelles (Ripollès). Tel. i fax: 972 727 288, mòbil 692 603 288, c/e: csmspdd.org

Acord de col·laboració entre la Sagrada Família i el MNAC

Aquesta imatge parla

El dia 7 del passat juliol, a la seu de l'Arquebisbat de Barcelona, es va firmar un acord de col·laboració entre el Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) i la basílica de la Sagrada Família per potenciar i difondre l'obra d'Antoni Gaudí i les arts del Modernisme. Un conjunt d'obres de la Casa-Museu Gaudí seran restaurades per equips del MNAC per tal de ser exposades a la Casa-Museu del Parc Güell.

EXERCICIS I RECESSOS

Activitats a la Cova de Sant Ignasi (Camí de la Cova, Manresa). I) Vuit dies d'exercicis, del 21 al 30 d'agost, amb Hermann Rodríguez, SJ. II) Cinc dies d'exercicis, del 25 al 31 d'agost, amb Josep L. Iriberrí, SJ, amb ajuda de l'eneagrama. III) Mes d'exercicis, de l'1 al 30 de setembre, amb Carles Marcet, SJ. Per a més informació: t. 938 720 422, c/e: info@covamanresa.cat

BREUS

Homenatge a Mn. Josep M. Totosaus. El dijous 12 de juny es va celebrar, a la basílica de Santa Maria del Pi, un acte d'homenatge a Mn. Josep M. Totosaus, mort el passat mes de març, en què van intervenir diverses persones i obres vinculades a l'apostolat del mossèn. L'acte va tenir una part poètica i musical, que va complementar les intervencions dels diferents

oradors. Entre les institucions adherides a l'homenatge hi havia el Centre d'Estudis Pastoral de les diòcesis catalanes (CEP) i la revista *Quaderns de pastoral*, on el mossèn va treballar molts anys.

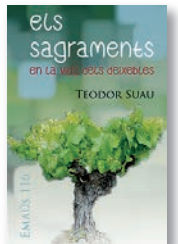

Presentació del llibre del P. Enric Puig. El passat 25 de juny es va presentar el llibre *Contemplar els fets de cada dia*, del P. Enric Puig Jofra, SJ, a l'Auditori de Blanquerna Comunicació. El periodista Arturo San Agustín va fer la presentació de l'obra, que recull els primers cent articles del pare Puig al *Full Dominical*, en el qual col·labora des del 2007.

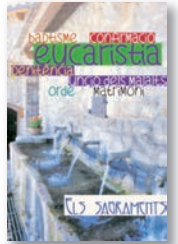
LLIBRES

Dues iniciatives per fer una pedagogia dels sacraments.

—Un llibre: *Els sacraments en la vida dels deixebles*, de Teodor Suau, sacerdot de Mallorca, 116 pàg. És una presentació dels sacraments molt propera i entenedora, pensada a partir de la catequesi de pares que es fa a Mallorca. Editat pel CPL de Barcelona a la «Col·lecció Emaús».

—Un cartell sobre els sets sacraments. Editat pel CPL, ofereix la llista dels set sacraments per destacar el seu paper en la vida cristiana i per ajudar els més joves a memoritzar-los. Estan posats segons l'ordre tradicional, però destacant com a centre l'Eucaristia.

La iniciació dels més petits a la vida cristiana. *Deixeu que els infants vinguin a mi*, un llibre breu i molt valuós per als pares que vulguin educar els fills en la vida cristiana. Editat pel CPL de Barcelona, a la «Col·lecció Emaús», núm. 111, 72 pàg.

PALABRA Y VIDA

Una fiesta muy entrañable

María es un nombre muy frecuente en nuestro país. A mediados de agosto los cristianos celebramos la fiesta de María Asunta. Es una fiesta muy entrañable, en la que muchas poblaciones celebran su fiesta mayor.

La Asunción de María al cielo es un dogma que proclamó el papa Pío XII en 1950. La verdad de la Asunción ha sido reafirmada por el Concilio Vaticano II, que expresa así la fe de la Iglesia: «La Virgen Inmaculada, que había sido preservada de toda mancha de pecado original, terminado el curso de su vida terrena, fue llevada en cuerpo y alma a la gloria del cielo y exaltada por Dios en calidad de Reina del universo para que tuviera una semejanza más plena con su Hijo, Señor de los señores y vencedor del pecado y de la muerte.»

La fiesta de la Asunción de María proporciona a los cristianos una ocasión muy propicia para reflexionar sobre el futuro de su existencia en el más allá, en el cielo nuevo y la tierra

nueva de que habla la revelación. Allí, después de la muerte y purificado de toda culpa, el hombre encontrará su glorificación definitiva en Dios. Nos precede María, la Madre de Jesús, asunta en cuerpo y alma al cielo.

El Concilio Vaticano II afirma que María, asunta al cielo, «no se ha desentendido de su dedicación salvadora, sino que con su múltiple intercesión continúa procurando los dones de la salvación eterna». La mediación de María continúa en la historia de la Iglesia y del mundo. María Asunta, con su amor materno, cuida de los hermanos de su Hijo que todavía peregrinan y se hallan en peligros y angustias hasta que sean conducidos a la patria bienaventurada.

La Madre de Jesús, glorificada en cuerpo y alma en el cielo, es una imagen y un comienzo de la Iglesia que ha de llegar a la plenitud en la gloria futura. Por eso María es un signo de esperanza firme y de consuelo para el Pueblo de Dios en marcha hasta que llegue el día del Señor.

El *Catecismo de la Iglesia católica* expone todo esto bellamente con estas palabras: «La Santísima Virgen María, terminado el curso de su vida terrena, fue llevada a la gloria del cielo en cuerpo y alma. Allí ya participa en la gloria de la Resurrección de su Hijo, anticipando la resurrección de todos los miembros de su cuerpo.»

Felicito a todas las mujeres que llevan el nombre de María y a todas las localidades y comunidades cristianas que en este día, en medio del verano, celebran su fiesta mayor. Que esta fiesta de María haga que también en nuestros tiempos sean muchos los que se acerquen a Jesús y, como nos dice a menudo el papa Francisco, experimenten la misericordia de Dios Padre, que siempre sale al encuentro de todos aquellos que se acercan a él. ¡Que la Virgen María nos bendiga a todos en esta fiesta de su Asunción!

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia